

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Organizația de Microfinanțare „Direct Credit” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de Microfinanțare „Direct Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Anei Pranițchi cu privire la încasarea datoriei contractuale, plăților aferente și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Organizația de Microfinanțare „Direct Credit” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 29 decembrie 2015, prin care acțiunea fost admisă parțial

constată:

La 02 martie 2015, OM „Direct Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Pranițchi cu privire la încasarea datoriei contractuale, plăților aferente și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 17 martie 2014, între OM „Direct Credit” SRL și Ana Pranițchi a fost încheiat contractul de credit pentru consum nr. 13233, potrivit căruia ultima a primit un împrumut în sumă de 2000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 17 mai 2014.

Menționează că Ana Pranițchi nu-și onorează obligațiunile contractuale privind rambursarea împrumutului primit și achitarea dobânzii calculate pentru utilizarea lui și că aceasta a încălcat prevederile contractului de împrumut, precum și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor și anume prevederile art. 8, 514, 572, 585, 667, 867 Cod civil.

Sușține că la 20 iunie 2014, Anei Pranițchi i-a fost expediată reclamația prin care a fost solicitată achitarea integrală benevolă a datoriei împrumutului și a dobânzii, însă cerințele înaintate către debitor nu au fost satisfăcute, reclamația fiind restituită cu mențiunea că destinatarul este plecat peste hotare.

Indică că potrivit calculului OM „Direct Credit” SRL, la situația din 09 februarie 2015, datoria acumulată a Anei Pranițchi față de OM „Direct Credit” SRL constituia suma de 7740,61 lei, din care capitalul neachitat în sumă de

2000 lei, dobânda neachitată pentru utilizarea împrumutului în sumă de 3717,32 lei, dobânda de întârziere în sumă de 187,90 lei și penalitatea în mărime de 1835,39 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 572, 602 Cod civil, art. 32, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Ana Pranițchi în beneficiul OM „Direct Credit” SRL a datoriei în sumă de 7740,61 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 270 lei.

La 04 noiembrie 2015, reprezentantul OM „Direct Credit” SRL a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea de la Ana Pranițchi a datoriei în sumă de 14463,24 lei formată din capitalul neachitat în sumă de 2000 lei, dobânda neachitată pentru utilizarea împrumutului în sumă de 6675,32 lei, dobânda de întârziere în sumă de 361,90 lei și penalitatea calculată în sumă de 5426,02 lei, cât și încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 433,89 lei și cheltuielile pentru citarea publică în sumă de 160 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 29 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Ana Pranițchi în beneficiul OM „Direct Credit” SRL suma de 2000 lei cu titlu de datorie creditorială, suma de 840 lei cu titlu de dobândă, suma de 542,60 lei cu titlu de penalitate, suma de 361,90 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 270 lei taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii și suma de 160 lei taxa achitată pentru publicarea citației.

În rest, cerințele au fost respinse ca fiind nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către OM „Direct Credit” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 ianuarie 2017, OM „Direct Credit” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu pronunțarea unei decizii noi cu privire la admiterea cerințelor din cererea de apel.

În motivarea recursului a invocat că de către instanța de apel nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Indică că nu este de acord cu concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare că în ceea ce privește pretenția creditorului cu privire la încasarea sub formă de dobândă în mărime de 6675,32 lei, calculată de către creditor în conformitate cu prevederile contractului de împrumut nr. 13233 din 17 martie 2014, instanța a considerat că rata dobânzii pentru utilizarea împrumutului calculată este nerezonabilă și urmează să fie recalculată.

Având în vedere prevederile art. 867 alin. (1), 869 alin. (1), 585 Cod civil, remarcă că Ana Pranițchi personal a solicitat eliberarea împrumutului cu astfel de condiții, personal indicând rata dobânzii, termenul și suma în cererea de eliberare a împrumutului.

Sușține că Ana Pranițchi personal a ales pe site-ul companiei rata dobânzii, deoarece rata dobânzii variază în dependență de durata contractului de împrumut, însă aceasta a solicitat anume împrumutul de 2000 lei pe un termen de 2 luni cu rata dobânzii de 17% lunar.

Notează că rata stabilită este pentru prima lună, însă în cazul în care debitorul achită datoria pentru fiecare lună următoare rata dobânzii se micșorează, ceea ce se vede și din graficul de achitare stabilit în contractul de împrumut nr. 13233, deoarece cu fiecare plată făcută dobânda pentru luna următoare devine mai mică.

Obiectează că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 869 alin. (1) Cod civil, deoarece urma să ia în considerație specificul pieței financiare non-bancare și anume a pieței organizațiilor de microfinanțare, specificul dosarelor de finanțare cu risc sporit pe un termen scurt, cât și a reglementărilor legislației aferente.

Menționează că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 280-XV din 22 iulie 2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare, potrivit cărora organizația de microfinanțare stabilește în mod independent condițiile de prestare a serviciilor de microfinanțare, care este o lege specială în raport cu Codul civil, iar potrivit prevederilor art. 6 alin (3) din Legea nr 780-XV din 27 decembrie 2001 cu privire la actele legislative, în caz de divergență se aplică norma actului juridic special.

Indică că instanța de apel nu a verificat caracterul rezonabil a dobânzii stabilite în contract, nu a pus în ședința de judecată careva întrebări în privința rezonabilității dobânzii, nu a analizat probele prezentate ca dovadă a rezonabilității ratei dobânzii solicitate și că decizia a fost adoptată în baza presupunerilor.

Mai explică că asociațiile de economie și împrumut și organizații de microfinanțare reprezintă două forme organizatorice juridice absolut diferite.

Cu referire la prevederile art. 624 alin. (1), 630 alin. (1) Cod civil, remarcă că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au avut niciun motiv pentru micșorarea penalității, or penalitatea în întregime a fost recunoscută de către Ana Pranițchi prin cererea din 28 octombrie 2015.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 04 noiembrie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 110), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OM „Direct Credit” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de OM „Direct Credit” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de OM „Direct Credit” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Organizația de Microfinanțare „Direct Credit” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță